

RAJZ-, ÉS FESTŐISKOLA

Az idei év legnagyobb kihívása a legfiatalabb korosztály csatlakozása a tehetségprogramhoz: két alsó tagozatos - egy fiú és egy lány - is rendszeresen képviseltette magát a foglalkozásokon. A fiú egész évben, a kislány a második félévtől jelent meg rendszeresen az alkalmakon.

Ez a korosztály egészen eltérő módszertant kíván – bár természetesen a művészetben nincs „fiatal és idős”, és mindenkinek ugyanazon lépcsőfokokon kell átjutnia, ha rajzolással, festéssel komolyan akar foglalkozni – mégis természetszerűleg érezhető, hogy együttes szereplésük a gimnazistákkal jelent némi kihívást a pedagógusnak!

Mindazonáltal a családi felfogás ezt az akadályt is túllépte, és mind a szülők visszajelzései alapján, mind pedig a személyes megnyilatkozásokból ítélve eredményes évet zártunk: a született munkák, és a folytatás ígéretének tekintetében!

Itt mindenképpen meg kell említenem, hogy egy 10. évfolyamos fiú – az eddigi évek elkötelezett teljesítése eredményeképpen – olyan szintre jutott, hogy elnyerte a Ferences Ösztöndíjat, ami mentorálásommal egy évre külön foglalkozásokat tett lehetővé számára!

Ez egy nagyobb - az Iskolát érintő – projekt kidolgozását jelentette, ami ugyanakkor érezhetően kivett erejéből a rendszeres szakköri időben, vagy éppen ennek ügyében dolgozott az alkalmakon is... Természetesen akár így, akár úgy, de a művészet területén gyarapodik tudása, és szolgálja a Szépet!

Ettől eltekintve a tematika az eddigi évek menetrendjét követte „a kockától az aktig” szellemiségének jegyében (természetesen valódi akt nélkül :), néhány kreatív feladat megoldásával tarkítva az utat.

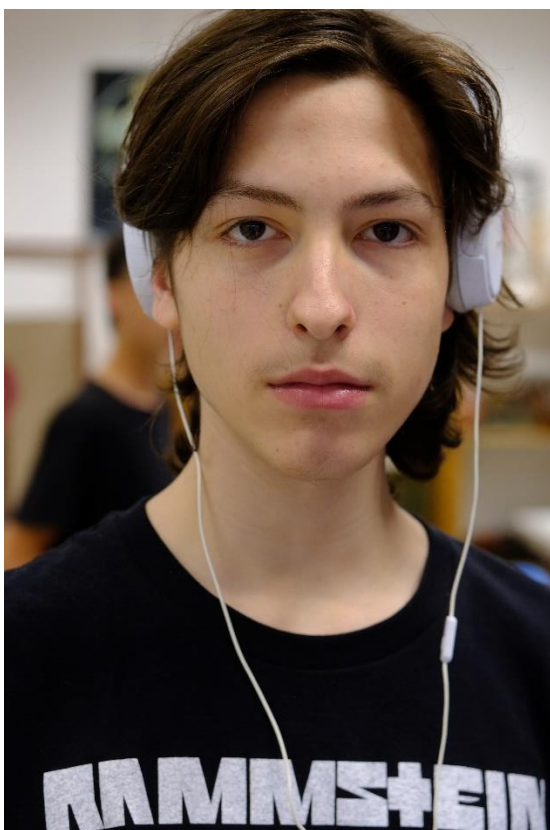
Ezt a vonalat szükségessé is teszi a minden évben felbukkanó új résztvevők teljeskörű felkészítése, de ez irányvonalon belül - az eddigi évekhez hasonlóan mindenkivel személyesen foglalkoztam.

Álljon itt néhány személyes „impresszió” az év során készített munkákból, és a foglalkozások hangulatából!

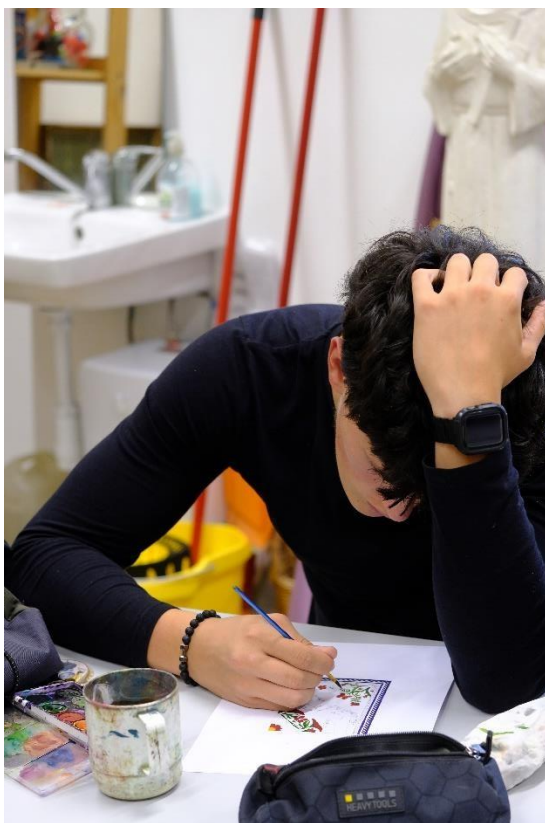
a.) A „kicsik”

b.) A szembenézők és a rejtőzködők

c.) A gondterheltek, és a felszabadultak

d.) Nem volt tilos hasonlítani...

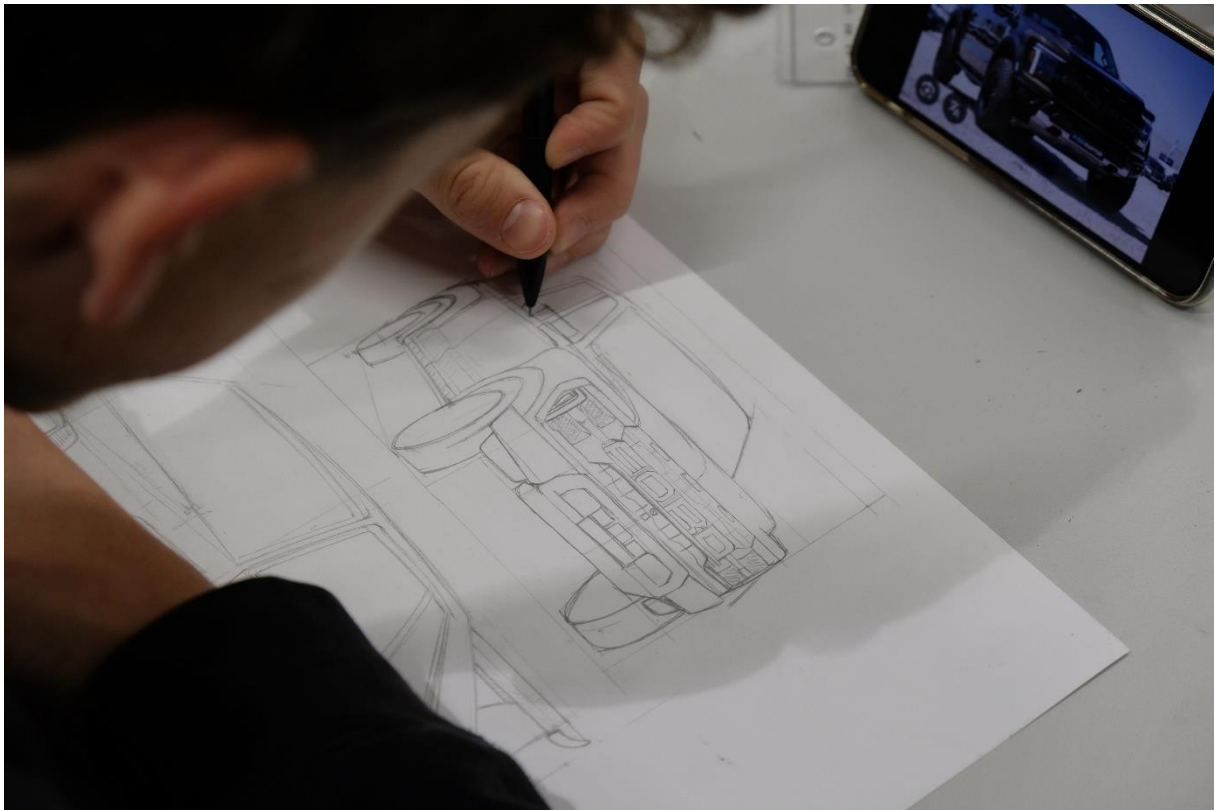

e.) De modellt ülni sem...,

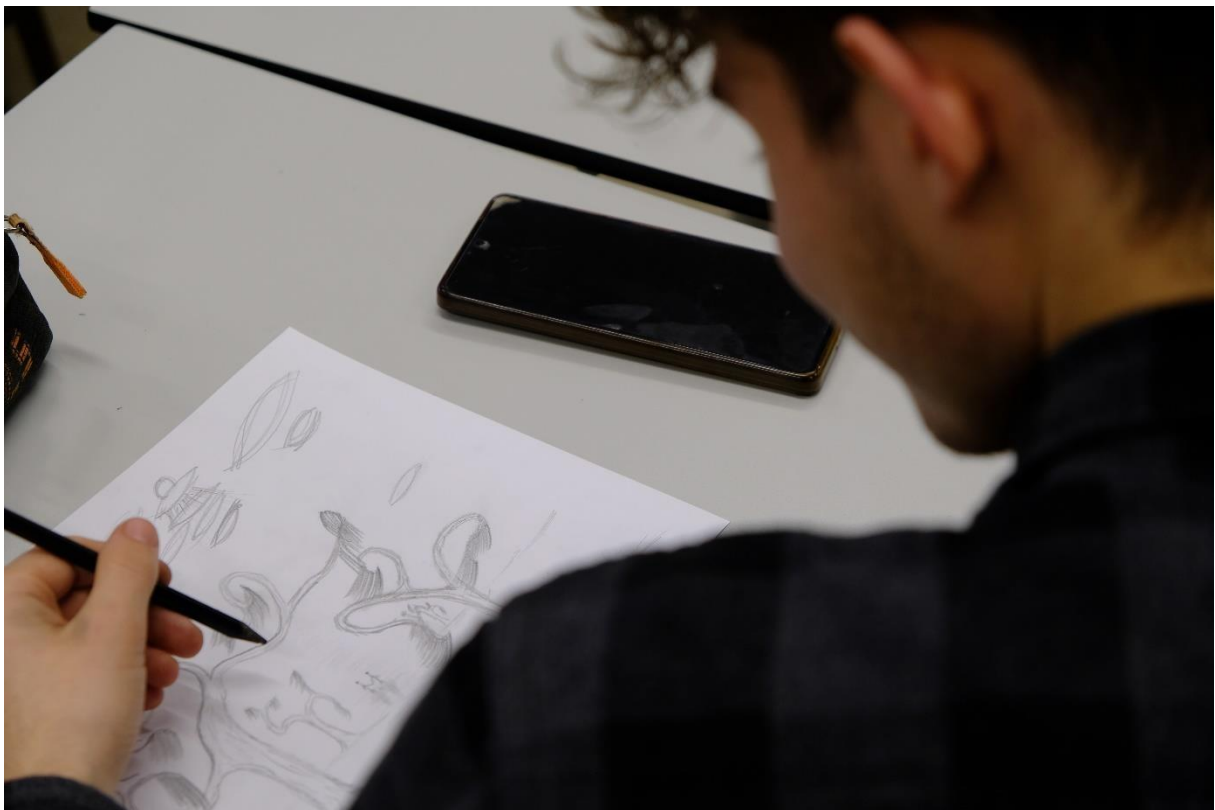
azonban néha felkért „arcunk” is volt.

f.) Fontos kihívást jelentett az „okos” eszközök okos alkalmazása,

vagy éppen mellőzése...

g.) Néha kijutottunk a természetbe,

vagy legalább a tetőkertre...

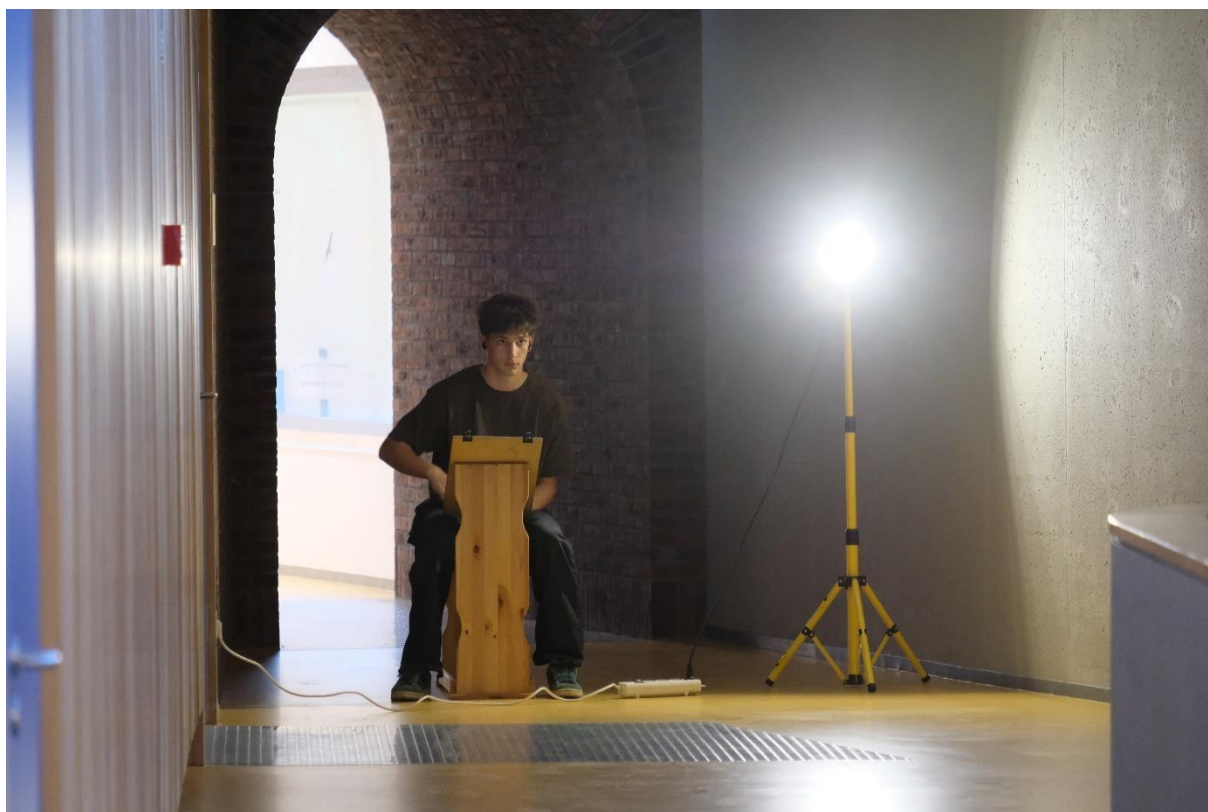
Ha másként nem ment, zöldítettünk:

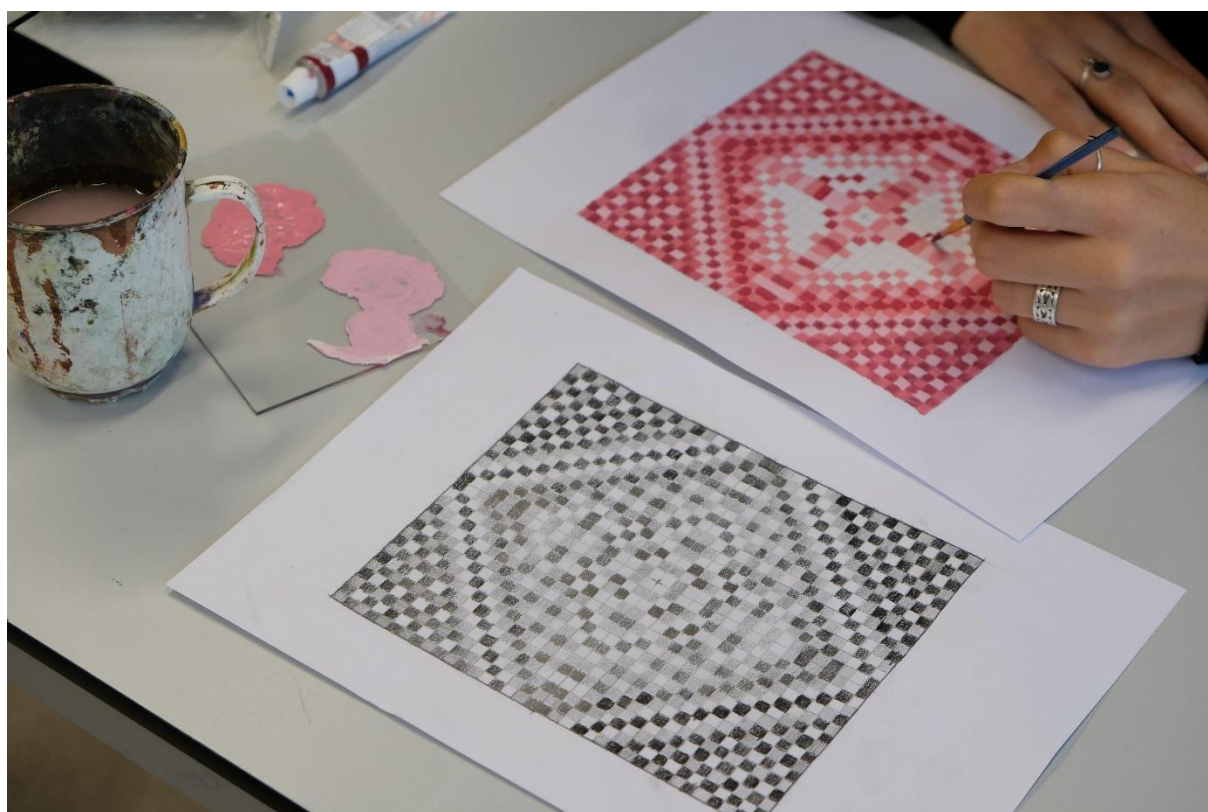
és fásítottunk!

De végső soron bent is izgalmas lehetett!

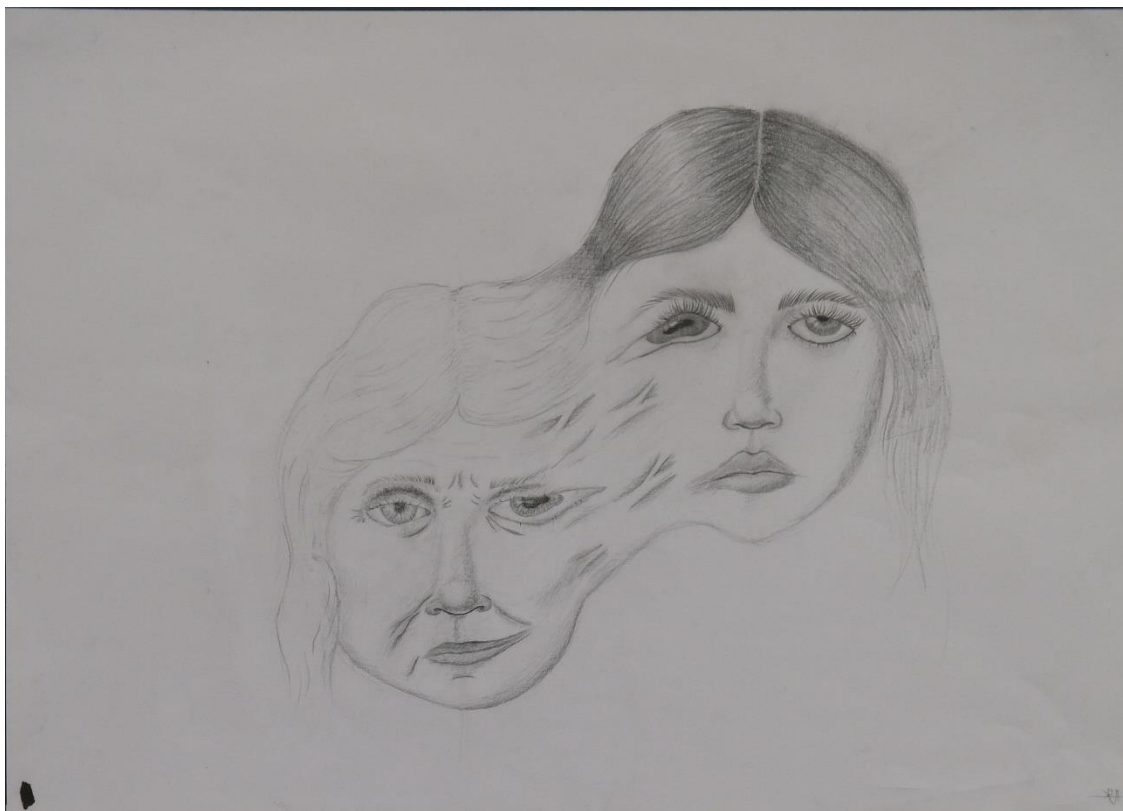
h.) Megküzdöttünk színbeli feladatokkal...

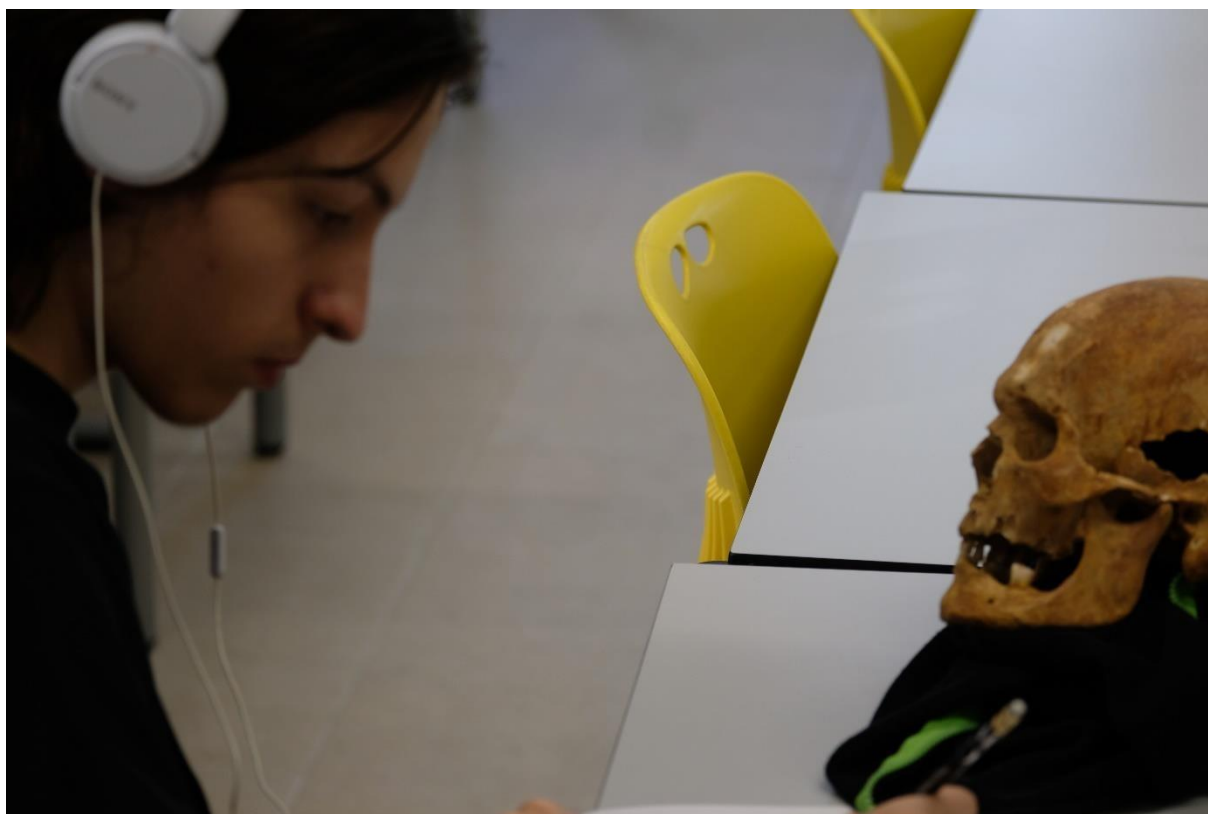
...és kötetlen tervezéssel

i.) Dacoltunk az elmúlással...

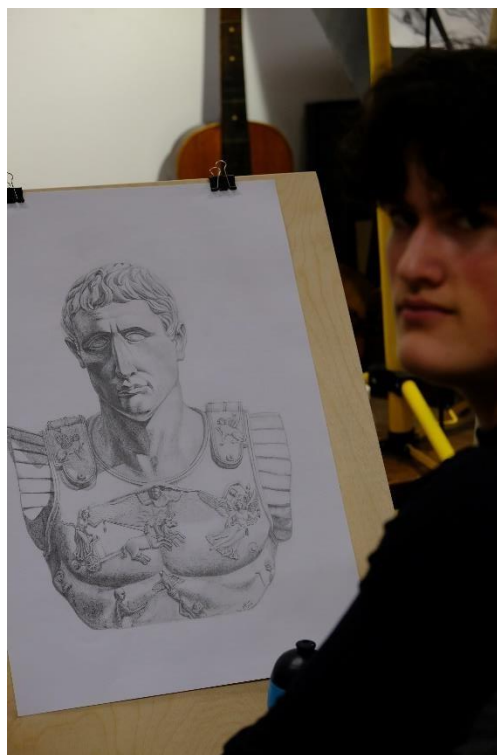

és a bátrak szembenéztek még a halállal is!

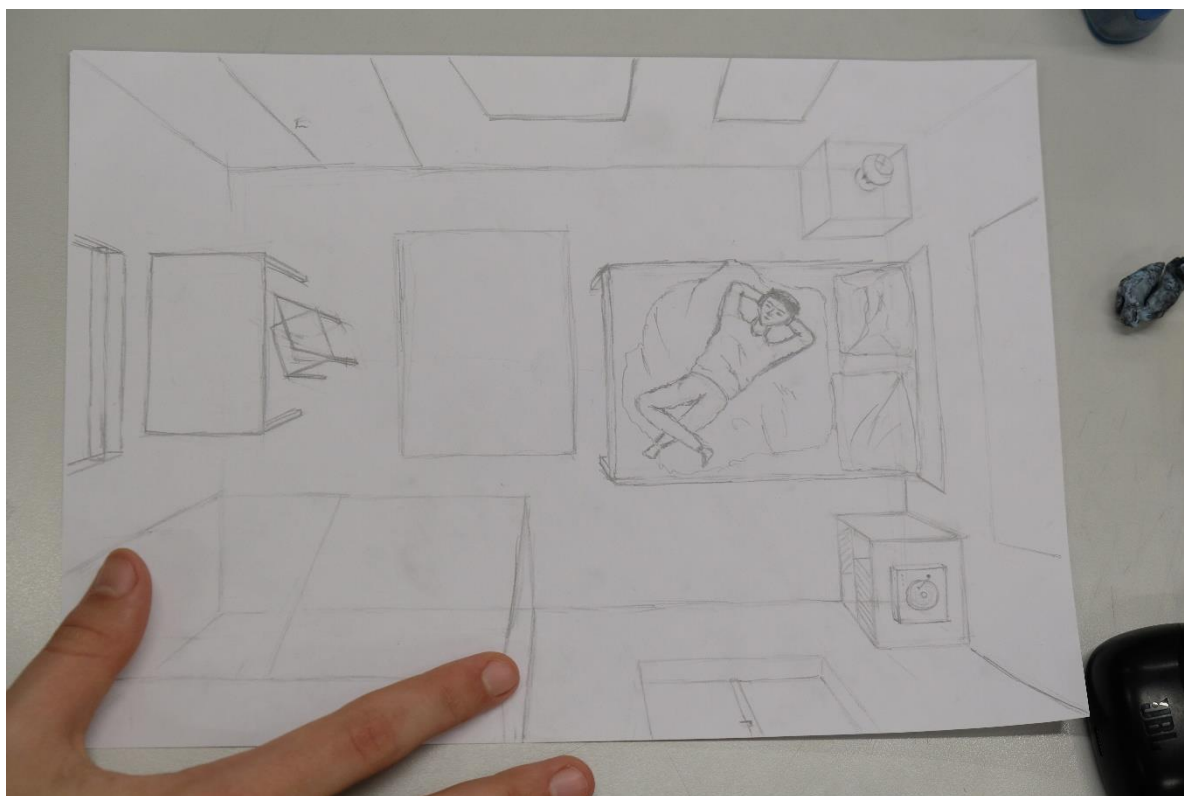

j.) Volt helye a vidámságnak...

és az elégedettségnek,

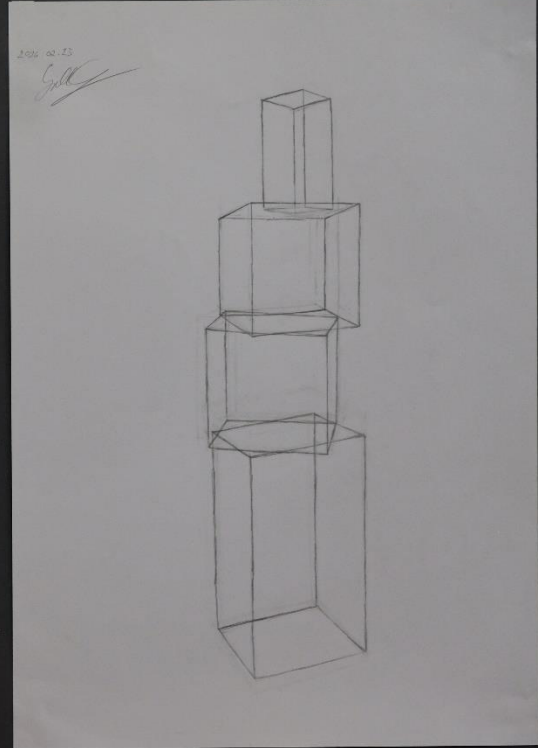
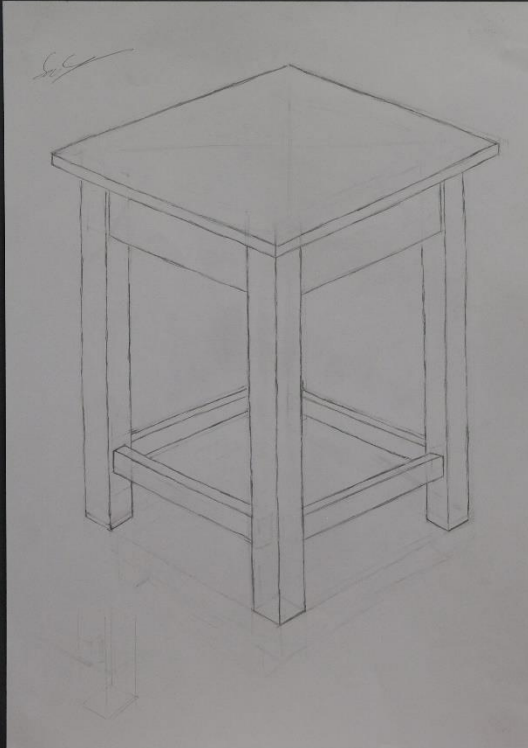
esetenként az álmodozásnak...

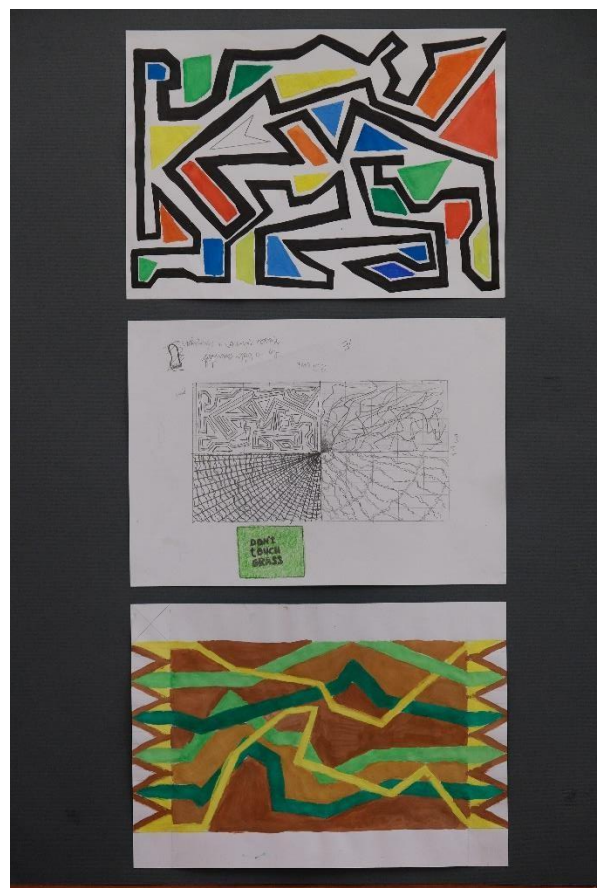
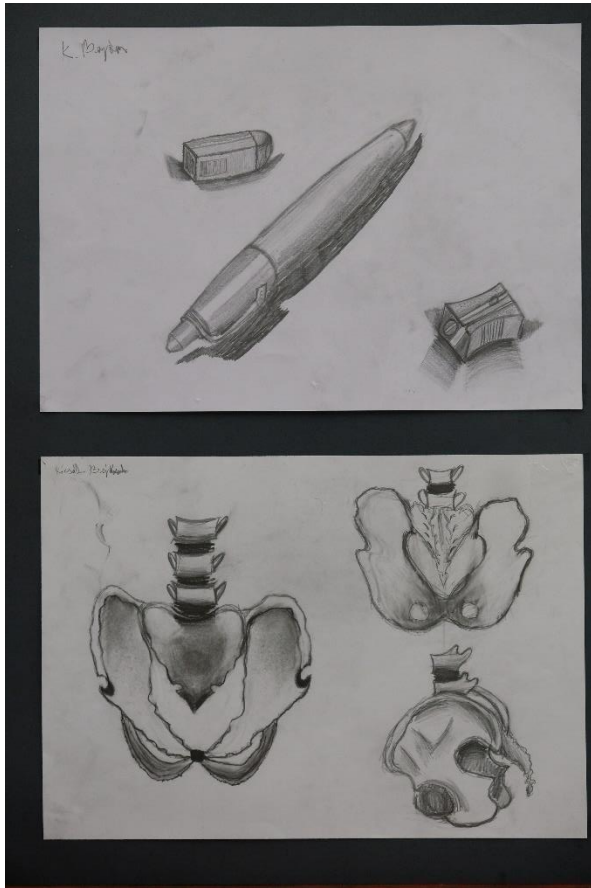

k.) De ha néha menekültünk is...

1.) mindig, a minőséget kerestük:

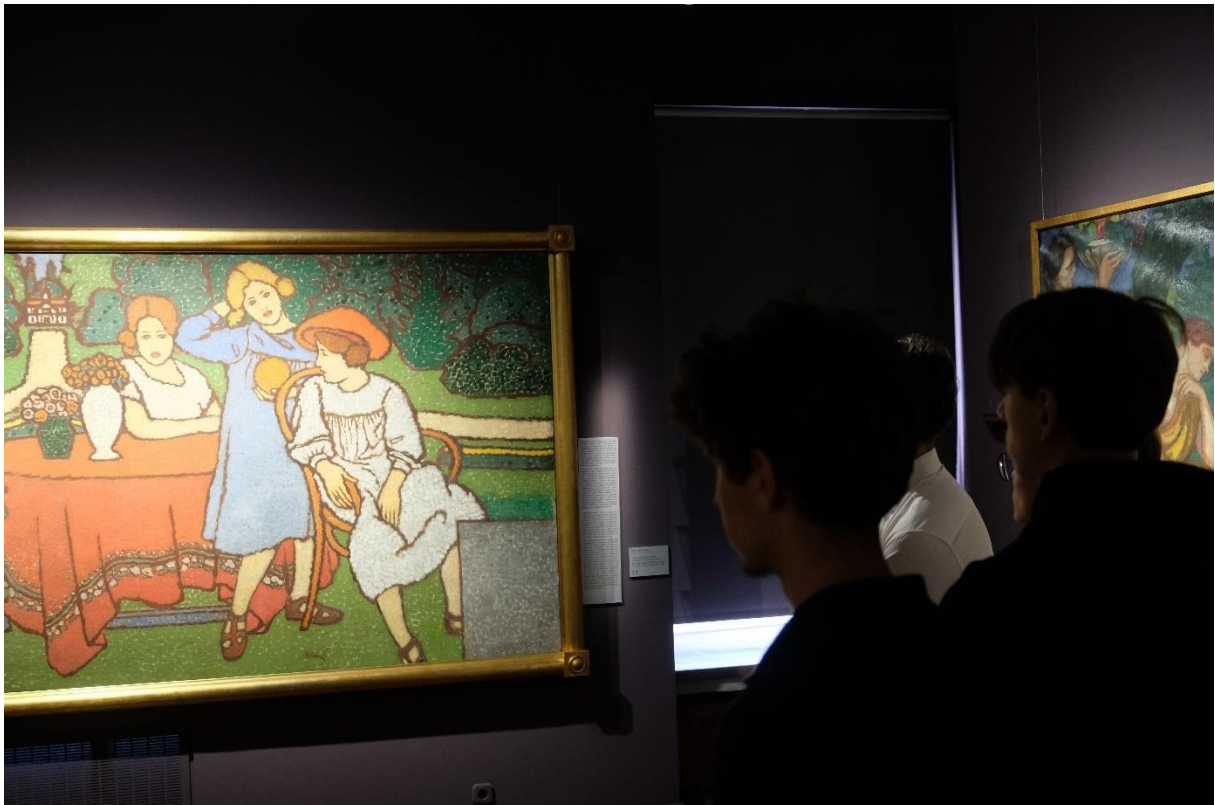
4.)

Két kiállításon is jártunk...

a.) A Makovecz, a Múcsarnokban (a leendő építészek, és mérnökök számára)

b.) Fényes Adolf, és az állandó gyűjtemény a Nemzeti Galériában (az „érzékenyebbeknek”)

c.) És mi is megrendeztük– majdnem ilyen színvonalon :) – saját kiállításunkat:

A kölcsönös együttműködés és megbecsülés jegyében egy közeli intézmény felnőttképzésének vezetőjét kértük fel Szent Antal-napi tárlatunk megnyitójára!

Nagy Zsolt Richárd

És természetesen a társművészetekről sem feledkeztünk el (Antal Nimród 11. évf.)...

Ebben az évben alapfelszerelésekre (lapok, ecsetek, rajzeszközök, fixatív) és a kiállítás jegyekre fordítottuk a szíves támogatást, valamint reklámanyagok nyomtatására és a hirdetésekre, hogy még szélesebb körben érjük el a főleg középiskolás célközönséget!

Hálásan köszönjük a nagylelkű támogatást, amely nélkül az ifjú tehetségek nem tudnának fejlődni, miközben országos szinten megszüntették a Művészettörténet Érettségi lehetőségét!

E tehetségprogram nélkül esetleg nem lennének építész-, és formatervező mérnökeink a Frankából...

Esztergom, 2026. július 25.

Madarassy András